

for atter at give dem til Kommunerne, og dette var efter hans Syn paa Tingene ganske uforløseligt. Jeg synes, det var en forlig Tale for det ærede Medlem, der for nylig stod op og anbefalede et af den højtærede Finansminister forelagt Lovforslag, som netop gik ud paa at paalægge ny Skatter, som for en Del skulde gaa fra Staten til Kommunerne. Det synes mig i det hele ikke, at de Indvendinger have nogen særlig Vægt. Derimod kom det ærede Medlem med en anden Indvending, som tilsyneladende kunde have nogen Vægt, og det var den, at naar man skulde uddele disse Penge fra Statskassen, maatte man ogsaa give Købstadkommunerne noget. Jeg tror imidlertid ikke, at den Indvending kan holde Stik, thi Grunden, hvorfor vi her gribe til den Foranstaltning at ville støtte Landbruget ved denne Lov, er dog Landbrugets Stilling. Grunden er jo, at vi have den Betragtning, at Landbruget har svaret for store Skatter, og at man saa, fordi man har den Erkendelse, at Landbruget bør støttes i sin trykkede Stilling, skulde sige: Saa skal Købstæderne ogsaa have noget, synes mig dog at være en daarlig Logik. Endvidere er det nu min Tro, at naar der er Tale om, at vi skulle hjælpe Købstæderne, have vi allerede gjort det ved et Lovforslag her fra dette Tings Side, nemlig ved Lovforslaget om den mellemkommunale Væstning og Aktiefelskabers Væstning, som vi have sendt op til det andet Ting. (Afbrudelse af M. Madsen). Et æret Medlem her bagved siger ja, men med en ironisk Klang. Det ærede Medlem maa dog vide, at hvis det Lovforslag føres igennem. (M. Madsen: Ja, hvis det føres igennem). Ja, hvis det ikke føres igennem, er det ikke vor Skyld, naar det er sendt herfra op til det andet Ting, er der intet at bebrejde dette Ting. Hvis dette Lovforslag føres igennem, maa det jo blive til Fordel for Købstæderne; det er uomtvisteligt, ingen vil paastaa andet. Dette er en naturlig Maade at komme Købstæderne til Hjælp paa. Ved denne Foranstaltning, som her foreslaas, gaa vi nu paa en ligesaa naturlig Maade til at hjælpe Landbruget. Jeg skønner ikke, at der er nogen Grund til ved denne Lejlighed at drage Købstæderne med ind. De Herrer bedes nemlig ikke saa stærkt at se paa Fordelingsmaaden her, at man for en Del lader det gaa til Amtsrepartitionsfondene og for en Del til Kommunerne; thi det er ikke Hovedsagen. Hovedsagen er, at man tager Pengene og bruger dem til dem, som i en Nærække have svaret for store Skatter, og som i andre Retninger ere uheldigt stillede med Hensyn til Erhverv.

Jeg for mit Vedkommende kan sige, at hvis ellers alle Faktorer ere enige om, at $2\frac{1}{2}$ Millioner skulde kunne bruges til Vættelse af Landbrugets Skatter, er Fordelingsmaaden ikke for mig det vigtigste. Jeg opfordrer i Henhold hertil ærede Medlemmer til at stemme for Ændringsforslagene, som ere stillede i Udvalgets Betænkning under Nr. 2, 3, 4 og 5, men at stemme imod Resten.

C. Sags: Under mere normale politiske Forhold vilde jeg nære store Betæneligheder ved at tiltræde et Forslag som det, der her foreligger. Mine Betæneligheder ere af finansiell Art. Jeg har flere Gange i de senere Aar haft Lejlighed til at udtale min Opfattelse af vor finansielle Stilling, og jeg ser ikke rettere end, at ved den overordentlige Tilvækst, som efterhaanden har fundet Sted i vore faste aarlige Udgifter, kunne vi paa ingen Maade paaregne at have et Beløb, som det, der her er Tale om, til aarlig Fordeling blandt Kommunerne. Det er ganske vist, at vi i Aar ved en ret gennemført Sparommelighed have tilvejebragt et foreløbigt tilsyneladende Overskud paa c. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men jeg skønner ikke rettere, end at dette Overskud dels under Finanslovens senere Gang maa ventes at blive væsentlig formindsket, dels at det er blevet tilvejebragt ved at spare, hvor der rettest ikke burde være sparet, eller hvor der ikke i Længden bør spares. Der findes ganske vist paa den nu vedtagne Finanslov ikke saa Lutsus- og Ripsgenstande af forskellig Art, som vel ikke koste ret mange Penge, men som dog nærmest ere overflødige. Derimod er der paa adskillige Omraader, f. Eks. paa Kommunikationsvæsenet i Aar sparet stærkt, og medens det ganske vist ingen Skade gør for et enkelt Aar, vilde det være særdeles ønskeligt, om vi i Fremtiden kunde høre os ad paa lignende Maade, som vi tidligere have gjort, gennem det aarlige Budget at give nogle Millioner til disse Formaal, som have et saa betydeligt økonomisk Værd for Landet. Jeg vilde derfor under normale Forhold nære meget store Betæneligheder ved et Forslag som det foreliggende. Jeg undertender ikke Betydningen af den Betragtning, som den ærede Ordfører har gjort gældende, at en Fremgangsmaade som denne vilde indeholde en Opfordring til Lovgivningsmagten til Sparommelighed, men jeg ser paa den anden Side ikke rettere, end at hvis der virkelig skal tilvejebringes et betydeligt aarligt Overskud paa Finansloven, saa maa vi enten foretage en meget væsentlig Reduktion af vore hidtidige faste Udgifter, eller ogsaa stasse ny